

lønnen i England er 3 £ ugentlig, det vil sige 55 Kr. Jeg tænkte, da jeg læste det: Gid det var saadan her, thi her er der jo mange, mange Tusinder, der har langt under 55 Kr. Og saa føjede han til: Saa har vi selvfølgelig praktisk gennemført 8 Timers Dagen i England. Og han forklarede, at naar man ikke havde ratificeret Washington-Konventionen, var det, fordi der var nogle enkelte Lande, der ved deres Beslutninger havde forringet dens Værdi og Mening, og det vilde England ikke være med til. Der er derfor ej heller, naar man ser paa et Land, som man ofte sammenligner Danmark med, og som man af visse Grunde ogsaa har Anledning til at sammenligne Danmark med, anden Begrundelse for det Anslag mod de fattige, som disse Love giver Udtryk for, end Ønsket om, at netop de fattige skal betale, for at de velstillede en Gang med Tiden kan faa nogle Lettelser og dermed Dækning for den Spekulationsgæld og den Banksvindel, som de endnu lider under.

Men det er i øvrigt værd at bemærke, at disse Lovforslag gaar langt ud over Venstres Bebudelser ved Valget. Jeg havde jo den Ære at træffe den nuværende højtærede Finansminister ved et stort Vælgermøde oppe i hans Valgkreds i Kolind, og det er saa heldigt, at en anden tilstedeværende Folketingsmand var nærværende ved det samme Møde. Der blev den højtærede Finansminister spurgt, hvordan han egentlig tænkte sig Tingene ordnet, Nedsættelsen og det, der skulde foregaa. Jo, sagde Finansministeren, der skal tages 20 Mill. Kr. fra Tjenestemændene og ca. 20 Mill. Kr. paa de sociale Love. Jeg syntes, det var forfærdeligt, da jeg hørte om de 40 Mill. Kr., og jeg angreb Finansministeren af den Grund. Jeg havde jo ikke ventet, at han gav sig selv et Overbud paa henved 20 Mill. Kr., da man kom her ind i Rigsdagen. Han har lagt 10 Mill. Kr. paa hvert Sted uden nogen nærmere Begrundelse. Der er dem, der mener, at han var bange for, at han ellers vilde have faaet Forslaget vedtaget. — jeg ved ikke, om det kan være rigtigt. Der er andre, der mener, at det er en eller anden Jyde, der har pustet ham i Øret, at han endelig maatte have noget rigeligt at handle paa, fordi der skulde handles med Tiden.

Men, som allerede sagt, Planen, som den nu foreligger, byder ikke en Tøddel af Programtalens Hovedopgave og ikke en Antydning af den Skattelettelse, der var Hovedpunktet i Bladet „København“ i mange Uger og Hovedpunktet paa Valg-

møder, hvor Venstres Mænd talte i vid Udstrækning, i November Maaned. Nu forstaar alle, at selvfølgelig bliver der ingen Skattelettelse, lige saa lidt nu, som der kunde blive det i Oktober Maaned, da man forlangte det. Foreløbig har vi jo under dette Ministerium faaet en Klat Skatteforhøjelse, og vi maa vel slaa os til Ro med, at videre kommer vi ikke foreløbig.

Men en Haan mod Erhvervslivet og mod Arbejderbefolkningen er det, at man ganske lader den Erhvervskrise uanset, som man oven i Købet den 17. December havde Mod nok til at erklære, det vilde være en Hovedopgave at bekæmpe. Overfor den ydes der ingen som helst Indsats, hverken ved disse Lovforslag eller ved Antydninger om noget som helst andet. De Vælgere, som var med i Sejren, og som jublede hin Decembernat, da Sejren blev proklameret, troede virkelig, at de nu havde lagt Grunden til en omfattende Krisehjælp, en omfattende Række Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden og de ulykkelige Forhold, som ogsaa store Dele af Erhvervslivet lider under. Man har foreløbig viftet disse Folk om Næsen med et Forslag om Takstlettelser og med en Forøgelse af Statens Underskud paa Statsbanerne og en voldsom Forrykkelse af den Balance, som jo er en Hovedbetingelse for Statshusholdningen. Disse Takstlettelser kan naturligvis være behagelige, hvis de nogen Sinde gennemføres, hvad jeg nu ikke tror. Men lad gaa, at de gennemføres! Saa vil det altsaa hos en Forretningsmand betyde 50 Kr.'s mindre Udgift om Aaret, hos en anden 100 Kr. Jeg talte forleden med en forretningsdrivende, som sagde mig, at hans Omsætning var 1 Mill. Kr. Der er ikke for hans Vedkommende Tale om Udgifter til Godsbefordring, men om en Mængde Porto. Jeg sagde: Det maa da betyde en klækkelig Nedgang i Forretningens Budget, den store Portonedsættelse, vi har faaet. Ja, sagde han, min Forretning, som har en Omsætning af 1 Mill. Kr., vinder 200 Kr. om Aaret ved Portolettelsen. Saa forstod jeg, at der ikke kunde blive Tale om nogen større Nedsættelse af hans Varepriser i den Anledning, og at han formodentlig heller ikke var i Stand til at antage nogle nye Arbejdere som Følge af disse 200 Kr.'s mindre aarlige Udgift. Selvfølgelig tager Handel, Industri og Landbrug gerne de Fedtskillinger, der kan komme ind ved saadanne Takstlettelser — det er der ikke noget at sige til —, og det kan betyde noget i Længden for en Forretning, for hvis man lægger de 200 Kr. op om Aaret, bliver det en Formue, hvis man da lever længe nok